

11. NEDELJA MED LETOM, 17. 6. 2018

OZNANILA ZA TEDEN, 17. 6. – 24. 6. 2018

NEKATERI GODOVI

Četrtek: Alojzij Gonzaga, redovnik
Petek: Janez Fisher, škof in Tomaž More, mučenca
NEDELJA: 12. NEDELJA MED LETOM

SVETE MAŠE

NEDELJA (17.6.) ob 9^h: Za farane
Poned., Torek, Sreda: Doma ni sv. maše

Četrtek ob 19³⁰: Marica Čerin
Molitev pred Najsvetejšim

Petek ob 19³⁰: Julijana Peternelj
Sobota ob 19³⁰: Frančiška Galičič, obl.
NEDELJA (24.6.) ob 9^h: Za farane

Evangelij 11. nedelje med letom (Mr 4,26-34)

Tisti čas je Jezus rekel množicam: »Z Božjim kraljestvom je kakor s človekom, ki vrže seme v zemljo. Spi ponoči in bedi podnevi, seme pa klije in raste, da sam ne ve kako. Zemlja sama od sebe poraja najprej bilko, nato klas in končno žito v klasu. Ko pa sad dozori, hitro zamahne s srpom, kajti prišla je žetev.« In govóril je: »Kako naj ponazorimo Božje kraljestvo in s kakšno priliko naj ga predstavimo? Takšno je kot gorčično zrno, ki je takrat, ko se vseje v zemljo, manjše od vseh semen na zemlji. Ko pa je vsejano, raste in postane večje od vseh zelišč in naredi velike veje, tako da morejo ptice neba gnezditi v njegovih sencih.« V mnogih takih prilikah jim je govóril besedo, kakor so jo pač mogli poslušati. Brez prilike pa jim ni govóril; a svojim učencem je posebej vse razlagal.

Škofova beseda sobratom ob obletnici duhovniškega posvečenja

Ves velikonočni čas, od velike noči do binkošti, beremo berila iz Apostolskih del, ki opisujejo približno tri desetletja življenja prve Cerkve, od prihoda Svetega Duha v Jeruzalemu do prihoda apostola narodov Pavla v Rim, v upravno središče tedanjega sveta, ki je s svojo urejenostjo in pretočnostjo odločilno pripomoglo k širjenju veselega oznanila tudi po deželah in območjih, oddaljenih od središča.

Občudujemo apostole in njihove učence in skupaj z njimi slavimo veličastna dela, ki jih je Gospod po svojem Duhu izvrševal med njimi. Kako presenetljivo jih je vodil Duh Gospodov in s kakšno lahkoto so se kar naprej prepuščali njegovim vedno svežim in pristnim navdihom. Če kje ni šlo, so otresli prah in šli naprej – kako preprosto in svobodno, kako otroško in zaupno, da je marsikaj delovalo že nekoliko hudomušno...

In dandanes, po dva tisoč letih, se pri reševanju sedanjih vprašanj po odgovore še vedno radi zatekamo k prvotni Cerkvi, k njenemu izvoru: Takrat je pač bila najboljša, ker je izšla iz Božjih rok! Vse se vedno vrača k svojemu začetku: Izvoljeno ljudstvo k svojim očakom k Abrahamu in Izaku in Jakobu, vse človeštvo k Adamu in Evi v raj, vsi zakonci k svoji mladostni ljubezni, vsak človek k svojemu otroštvu ...

V mesecu juniju se tudi večina duhovnikov vrača k rojstnemu dnevu svojega duhovništva, k dnevu svojega mašniškega posvečenja. Kakor piše apostol Janez angelu v Efez: »Ali proti tebi imam, da si opustil svojo prvotno ljubezen!« (Raz 2,4). In kakor piše apostol Pavel svojemu učencu Timoteju: »Zaradi tega te opominjam, da poživiš Božjo milost, ki je v tebi po polaganju mojih rok!« (2 Tim 1,6).

Dragi bratje, tudi letos poživimo v sebi tisto povezanost z Gospodom, ki nas je napajala, ko smo nad ljudstvo klicali novomašni blagoslov in so naše roke bile podobne rokam Mojzesa na dan, ko se je izvoljeno ljudstvo bojevalo z Amalečani (2 Mz 17,8-13).

*Msgr. dr. Jurij Bizjak, koprski škof,
Sporočila slovenskih škofij, 6, 2018*